Viața Satu

NR. 22 (4739) MIERCURI, 3 IUNIE 1992

Editor: Guvernul Republicii Moldova

Apare

Transnistria, lacrima noastră fierbinte

Arma noastră de neînvins — Adevărul

A obține victorii temporare asupra celor nesupuși și nedreptățiți e posibil, a-i îngenunchea — niciodată.

PROVIDENȚA a vrut ca mica noastră Țărișoară să se afle, vorba cronicarului, în calea tuturor relelor. Astăzi, iată, tristul raționament pentru a cita oară își confirmă adevărul. Se pa- că multrivnita noastră li- tate nicicînd nu ne-a co- t atît de mult și nicicînd tfa noastră nu a fost atît mare. Peste 18 mii de re- giați pe propriul și strămo- cul lor pământ — iată doar fațetă a dezmățului declan- t în Transnistria de faimo- imperiu rus, care nicide- m nu se îndură să ne slo- adă din mult prea nesufe- -i «îmbrățișare». Slugoii edincioși ai acestuia și co- de topor-trădători de am, simțind că li se duce mîntul de sub picioare, se dau la cele mai aberante deșucheate acțiuni pentru și îndreptăți cumva jocul -a politica, pe care în cele n urmă îl vor pierde inevi- bil.

Cititorii noștri sînt la cu- nt deja cu farsa lansată în uibarul-viespar internațio- alist de la Tiraspol: în ziua e 31 mai curent aici au fost uși așa-ziși delegați ai con- sului moldovenesc din nsnistria. Rătăciții de ei, ă, nu mai aveau răbdare de trăi într-o republică «suve- nă și independentă smirno- t-maracuțistă» — pecingine harta hăcuită a Republicii oldova. «Evenimentul» pe re s-a grăbit să-l anunțe în ra mare și cu un deosebit ces de zel televiziunea de Ostankino a fost anticipat o acțiune puternică de pro- st și revoltă a reprezentanți- or refugiaților din multpătimi- noastră Transnistrie. În acea de vineri, 29 mai 1992, la rancea Orheiului au venit ute și sute de femei și copii, entru a-i demasca pe eri- inalii tiraspoleni.

Ceea ce află opinia publi- că prin mijlocirea mass-me- dia și a Teleradiodifuziunii ționale e doar o fărîmă din area tragedie declanșată în artea de est a Moldovei, dar a eroismului demonstrat de avii bărbați apărători ai mîntului nostru srțăbun. unăoară, numai din Cosnița ora actuală în satele Bo- eni, Fundul Galbenei, Bo- eica și Caracui din raionul încești au fost găzduite pe- e 1.000 de femei și copii, ulți dintre aceștia fiind su- aci. Le-am văzut pe tinere- mame Raisa Taran și Ta- ana Gamurari înconjurate de ite cinci copilași, unul mai ic decît altul. Consătence- e lor Sofia Bolgeri, Maria uncu, Veronica Sîrcel cu vo- ile topite de emoții și dure- re ne-au mărturisit despre crimele înfiorătoare la care se dedau gardiștii și cazacii față de moldovenii transnistreni, despre zeci de bărbați maltratați și omorîți. Gheorghe Manulat, băiat de 19 ani, Vladimir Coica în vîrstă de 35 de ani, Sergei Isaico, tînăr bărbat și el, au rămas fără un picior, iar consăteanul lor Vladimir Diordița, deși a fost rănit de două ori, nu părăsește cîmpul de luptă. Pe aceeași autoblindată luptă foștii camarazi de arme în Afganistan Igor Bujor, Dumitru Terentiev și Grigore Guzinschi.

Tot atunci mi-a fost dat să aflu și despre destinul unei femei cu numele Vera Repida, pomicultoare în colhozul «Fructovîi Donbas». Nu demult dumneaei a suportat o operație foarte grea. Medicii i-au recomandat regim la pat, dar cum să rămînă acasă la Cosnița dacă banditii smirnovișt știu că ambii ei feciori, Nicolae și Victor — primul voluntar, iar al doilea polițist — stau în tranșee și sînt neclintiți în hotărîrea lor de a izgoni dușmanul nesuferit. Aceeași hotărîre am citit-o în ochii acestei mame care, în pofida împrejurărilor în care se află, nu-și pierde cumpătul și speranța revenirii la vatră. Iată cine-s eroii noștri adevărați, care nu caută lauri și favoruri, dar sînt gata să se sacrifice pentru libertatea noastră.

Lozincile de felul «Ucigașii smirnovișt — la răspundere!», «Cazacilor și mercenarilor, cărați-vă acasă!», «Jos cu trădătorii de neam!» exprimau cu putere de convingere durerea, ura, dar și voința fermă a celor adunați în acea zi sub umbra de codru orheian. M-a impresionat în mod deosebit lozinca «Vrem la casele noastre», pe care o țineau în mîinuțele lor trei băieței — Valentin Botezatu din Hlinaia, Grigoriopol, elev în clasa întîia, Stasic Grecu din Dubăsari și Sașa Agatiev din Cocieri, ambii în clasa a treia. Or, conținutul acestei fraze concentra și profila o unică durere, o unică dramă prin care sînt legați acești copii, mamele, frații și tații lor. Iată doar cîteva secvențe din luările de cuvînt în fața asistenței:

Olga Kiseliova, învățătoare din satul Cosnița.

— Copilașii din sat, cu care m-am refugiat în partea dreaptă a Nistrului, mă întreabă de ce-i război pe pămîntul nostru, cine-s dușmanii. Spuneți-mi cum să le răspund și cum să le tămăduiesc sufletele rănite? Cum să le vorbesc despre marele roman «Donul liniștit», dacă cazacii de acolo astăzi au dat năvală peste noi?

Lidia Kirilov, locuitoare din Corjova.

— Aș vrea să vă întreb cine-s acei care au declarat categoricul «Net!» limbii noastre, Tricolorului nostru, însemnelor noastre naționale, dreptului nostru dat de la Dumnezeu de a ființa ca neam. Tot ei mi-au distrus și casa. Deci vă întreb încă o dată: cum pot fi numiți acești oameni?

Vladimir Pelin, locuitor din Mălăiești, Grigoriopol.

— Sate cu denumirea Mălăiești avem 12 la număr. Trei în Basarabia, opt în România. Anul trecut Mălăieștii noștri au rotunjit vîrsta de 450 de ani. Avem în Transnistria localități moldovenești care au cîte 600 de ani, ba chiar și mai mult. Rușii au ocupat pămînturi cu populație băștinașă moldovenească dintre Bug și Nistru acum 200 de ani. Vă întreb și eu: sîntem la noi acasă sau nu?

Anatol Codru, scriitor, originar din Molovata, Dubăsari.

— Transnistria e rana sufletelor noastre, e răstignirea neamului nostru. A venit timpul să punem în picioare crucile strămoșilor. Țara muscalului a deprins năravuri rele, se hrănește din sîngele altor popoare, altor pămînturi. Dar ne vom spăla cu ageazma dimineții și vom reveni stăpîni pe vatra pîngărită. Vrăjmașul, dacă ar putea, ar ridica și mormintele străbunilor și le-ar arunca în Nistru. Nu vor reuși, căci cu noi e Dumnezeu!

Constantin Oboroc, prim viceprim-ministru.

— Dacă ar fi în puterile mele, l-aș aduce în această sală pe Elțin să se uite în ochii acestor femei, acestor copii. Să audă adevărul, așa cum este el, și nu cel pe care i-l pun pe farfurie lingușitorii Smirnov, Maracuța, Caraman. Noi sîntem prea mici, iar blestematul de imperiu e prea mare. Și totuși să luăm aminte de o înțeleaptă vorbă a noastră — «Buturuga mică răstoarnă carul mare»...

Într-adevăr, cu forța brutală, cu violența, cu pumnul nu vei putea face mari isprăvi. Istoria a demonstrat acest lucru nu o dată. A obține așa-zisele victorii temporare asupra celor nesupuși și nedreptățiți e posibil, a-i îngenunchea — niciodată! Băgați-vă în minte acest adevăr, tovarășilor zișt internaționaliști cu apucături și pofte de balaur. Dreptatea și adevărul sînt de partea noastr iar aceasta e o armă de neînvins!

Mihai MORARAȘ.

Parascovia JOSAN, legumicultoare fruntașă din colhozul «Viitorul», raionul Glodeni.

Fotografie de M

Zice-o vorbă din bătrîni

- **Voinicul nu piere, din pelin el face miere.**
- **Vom bea cît vom putea și om plăti cît om avea.**
- **Dracul cînd a îmbătrînit, s-a călugărit.**
- **Casa fără femeie e pustie pe dinăuntru; casa fără bărbat e pustie pe dinafară.**

Aviz

Anunțăm bucovinenii cu viza de re Moldova că duminică, 7 iunie 1992, Teatrul Verde din grădina publică ce lucrările Primul Congres al românilor Nord.

INCEPUTUL LA ORELE 12.00.

MATERIAL DE CONSTRUCȚIE TRADIȚIONAL, PRODUS LA INSTA

Numai la instalațiile noastre puteți produce operativ și

CĂRĂMIDĂ PENTRU PERETE DIN ARGILĂ ȘI BETON

(fără ardere)

CĂRĂMIDĂ CERAMICĂ INTEGR ȘI PENTRU FAȚADĂ

(prin ardere)

Vă pot scoate din impas mecanismele fabricate societății pe acțiui "Misli":

Malaxorul "CM-01" - fărîmițează și produce am

Valțuri "VD-500" - efectuează făinizarea fina a

Presa "PC - 1200" - înfăptuiește presarea semiusc semifabricat. Productivitatea 1200 unități pe oră, capac

Cititorul-săptămînalul-cititorul